

Marcus 9: 33-37

Zonet hebben we Benjamin gedoopt en straks vieren we het heilig avondmaal.

Doop en avondmaal zijn sacramenten.

Sacramenten zijn handelingen die ons met God verbinden.

In de protestantse traditie hebben we 2 sacramenten namelijk deze beide: doop en avondmaal.

De katholieke traditie kent er zeven. Naast doop en eucharistie zijn er nog vijf.

Het vormsel bijvoorbeeld is een sacrament.

Het huwelijk en de ziekenzalving zijn dat ook.

In zowel de protestantse als in de katholieke traditie gelden doop en avondmaal of eucharistie als sacramenten.

De doop is het sacrament dat protestantse kerk en de katholieke kerk bij elkaar brengt.

De ene kerk erkent de doop van de andere.

Het delen van het brood is het sacrament dat protestantse kerk en de katholieke kerk van elkaar onderscheidt.

Het heilig avondmaal en de eucharistie hebben verschillende opvattingen over de aanwezigheid van Jezus wanneer het brood gedeeld wordt.

Misschien mag ik het zo omschrijven.

Zowel in het heilig avondmaal als in de eucharistie is Jezus aanwezig.

Maar in het avondmaal is Jezus meer **symbolisch** aanwezig.

In de eucharistie is Jezus meer **werkelijk** aanwezig.

Kijken we ernaar **hoe** Jezus aanwezig is, niet alleen in het avondmaal en in de eucharistie, maar ook in de doop, dan zou ik het misschien zo kunnen zeggen.

In de doop is Jezus aanwezig als de bron van **vrijheid**.

In het avondmaal en in de eucharistie is Jezus aanwezig als de bron van **liefde**.

De doop betekent of bezegelt dat wij gaan en staan in de vrijheid van God.

Het avondmaal en de eucharistie betekenen, die, beloven ons, die zeggen ons toe, dat wij wandelen in de liefde van God.

Daar heb je ze: de **vrijheid** van God en de **liefde** van God.

Beide ontvangen wij van God. Beide worden ze ons gegeven in Jezus.

Gods vrijheid en Zijn liefde zijn de twee polen van het christelijk bestaan.

Wat ons tot christenen maakt is dat wij willen leven met de vrijheid en liefde die God ons laat vinden in Jezus.

De christelijke opvoeding waar de doop in uitstroomt, geeft ons de opdracht om kinderen vertrouwd te maken met de vrijheid en liefde die God ons geeft.

De vrijheid van God botst met de vormen van vrijheid die ons van diverse kanten worden aangeboden.

Gods vrijheid is niet de vrijheid die toestaat dat wij kunnen doen waar wij zelf zin in hebben.

Het is niet de vrijheid om te doen wat wij zelf maar willen, terwijl wij geen rekening te houden met de naasten in ons leven.

Zijn vrijheid betekent niet, dat we worden bevrijd van de verantwoordelijkheid die we dragen voor de dingen die we doen en voor de mensen die wij ontmoeten.

Zijn vrijheid is het omgekeerde van de vrijheid-blijheid waarin God geen rol speelt.

De vrijheid van God vinden we, wanneer we ons aan Hem binden en op Hem vertrouwen.

Die andere vrijheid, die vrijheid om te doen waar wij zelf zin in hebben, komt niet met normen en waarden naar ons toe.

Die laat ons vrij in die zin dat we ons aan niets verplicht hoeven te voelen en voor niets verantwoordelijk zijn.

Nu heeft dat één groot nadeel.

Want, wanneer wij zo vrij zijn dat wij alles kunnen doen, hebben we geen idee wat we precies moeten doen.

In het zand van een lege, uitgestrekte horizon lopen we onherroepelijk vast.

Maar een smal pad dat we kunnen volgen, geeft ons richting en oriëntatie.

De vrijheid van God komt niet met lege handen.

Zij komt met een volmaakte wet, lezen we in de Bijbel.

Deze volmaakte wet wijst ons een weg die wij kunnen volgen.

Het begin van Gods vrijheid houdt niet het einde in van onze vrijheid.

Gods volmaakte wet brengt ons nieuwe vrijheid.

Want de Tora van God bevrijdt ons van alles wat door Jezus wordt afgewezen.

Jezus wijst alles af wat tussen God en Hem in staat en tegelijk daarmee alles wat tussen God en ons in staat. Ik denk aan de 3 verzoeken in de woestijn.

Jezus leert ons dat de mens niet alleen van brood leeft, niet alleen van materialisme, van sensatie, van genot, van overvloed.

De mens leeft van ieder woord dat klinkt uit de mond van God,

We leven van Gods woorden van liefde, van Zijn woorden van ontferming, woorden van Zijn gerechtigheid, woorden van Zijn toekomst en Koninkrijk.

De doop zegt ons: Er staat een deur open naar een volmaakte wet vol normen en waarden die wij kunnen volgen en aan onze kinderen kunnen meegeven.

Het onderscheid tussen goed en kwaad is geen zaak van onze persoonlijke mening en ook niet van de grootste meerderheid.

Mening en meerderheid regelen niet wat goed is en wat kwaad.

Want uiteindelijk loopt dat allemaal uit op het recht van de sterkste.

Het onderscheid daartussen, tussen goed en kwaad is een geschenk van God die ons roept om voor het leven te kiezen.

En er staat een deur open naar een volmaakt woord dat ons wegroept uit wat ons gevangen houdt.

De gevangenis, de cel, kan ons eigen Ik zijn.

Onze eigen angsten en gedachten kunnen dat zijn.

Het kan ook alles zijn wat ons in deze wereld als de belangrijkste en als het belangrijkste wordt voorgehouden en voorgeschreven.

Ook de eerste leerlingen van Jezus zitten in de greep van de vraag wie de belangrijkste is.

Wie van hen zou het nou zijn, de allerbelangrijkste?

Wie van hen is degene met de meeste invloed, met de meeste instemming, met de meeste macht, met de mooiste presentatie?

Jezus heeft ze door en snapt wat het is, dat ze bezighoudt.

Natuurlijk, het is het thema waar mensen over 20 eeuwen nog mee bezig zullen zijn:

Wie is de belangrijkste, de beste, de mooiste, de invloedrijkste?

Jezus slikt zijn teleurstelling weg en draait zich naar Zijn leerlingen om.

Hij neemt een kind bij de hand, zet het in hun midden en slaat een arm eromheen, zoals ouders bij hun kind of grootouders bij hun kleinkind doen.

Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:

"Wie in mijn naam zo'n kind bij zich opneemt, neemt mij op; en wie mij opneemt, neemt niet mij op, maar Hem die mij gezonden heeft."

Hè, hebben ze het goed verstaan?

Wie een kind opneemt, neemt Jezus op en wie Jezus opneemt, neemt God op?

In de Joodse cultuur van die tijd werden kinderen gezien, zoals wij ze nog altijd zien.

In Psalm 127 lezen we dat kinderen een geschenk zijn, een geschenk van God.

In de Romeinse cultuur moeten we absoluut niet zijn voor normen en waarden die de omgang met kinderen richting geven en sturen.

Na de geboorte besliste de vader van de familie.

Tilde hij het kind op van de grond dan werd het grootgebracht.

Deed hij dat niet, liet hij het op de grond liggen, dan werd het verkocht of gedood.

Hoe kostbaar het kind ook was in de ogen van Jezus en Zijn Joodse volgelingen, het was ook klein, kwetsbaar en afhankelijk.

Het was te kwetsbaar, te afhankelijk en te onschuldig om in de samenleving de belangrijkste, de invloedrijkste, de machtigste te zijn.

Jezus vereenzelvigde zich met dit kind en met alle mensen die als dit kind nooit de belangrijkste zullen worden, nooit de meeste invloed zullen hebben, nooit de machtigste zullen zijn.

Hij vereenzelvigde zich, zingt Maria, de moeder van Jezus, in haar loflied, met de geringen.

Hij vereenzelvigde zich met de mensen met wie de belangrijkste geen rekening houden, naar wie de invloedrijksten niet luisteren,

over wie de machtigsten denken te kunnen beschikken.

Hij vereenzelvigde zich met ons, wanneer we onszelf te veel voelen tussen de mensen, onzeker zijn over onszelf, ons afhankelijk hebben gemaakt van mening en meerderheid.

In Psalm 116 wordt over God gezegd: *De Heer beschermt de geringen, machteloos was ik en hij heeft mij bevrijd. Kom weer tot rust mijn ziel, de Heer is je te hulp gekomen.*

Soms is het alsof in deze wereld wie gering en kwetsbaar is als een kind aan zichzelf is overgeleverd, alsof wij, wanneer we ons gering en kwetsbaar voelen, aan onszelf zijn overgeleverd.

Maar met doop en avondmaal ontvangen wij wat niet van onszelf en wat niet van onze wereld afkomstig is.

Wij ontvangen Gods vrijheid en Gods liefde.

In Jezus krijgen wij een eerste idee van de nieuwe ruimte die voor ons opengaat en voor ons toegankelijk wordt.

Wie gering en kwetsbaar zijn, worden verhoogd.

Wie machteloos zijn, worden bevrijd.

Wie eenzaam zijn en angst en pijn voelen, worden liefgehad.

Kom weer tot rust mijn ziel, de Heer is ons te hulp gekomen.

Amen.